

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/83/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816215833
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816215833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Alice Beňovej v spore žalobcu C. stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom H., H. XX, V.: XX XXX XXX, proti žalovaným 1/ J. N., nar. XX.XX.XXXX, 2/ F. N., nar. X.X.XXXX, obaja bytom C., U. XXX/X, o zaplatenie sumy 4.514,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ 2/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. októbra 2017, č.k. 11Csp/98/2016-103, takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobca **m á** proti žalovaným 1/, 2/ **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.104,06 eur spolu s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.764,18 eur od 01.12.2016 do 06.12.2016, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.723,16 eur od 07.12.2016 do 17.1.2017, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.682,14 eur od 18.01.2017 do 16.02.2017, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.641,12 eur od 17.02.2017 do 20.03.2017, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.600,10 eur od 21.03.2017 do 4.4.2017, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.559,08 eur od 05.04.2017 do 13.06.2017, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.477,04 eur od 14.06.2017 do 11.07.2017, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.436,02 eur od 12.07.2017 do 22.09.2017, s 9,9 % ročným úrokom za úver zo sumy 3.353,98 eur od 23.09.2017 do zaplatenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.087,49 eur od 01.12.2016 do 06.12.2016, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.046,47 eur od 07.12.2016 do 17.01.2017, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.005,45 eur od 18.1.2017 do 16.02.2017, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.964,43 eur od 17.2.2017 do 20.03.2017, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.923,41 eur od 21.03.2017 do 04.04.2017, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.882,39 eur od 05.04.2017 do 13.6.2017, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.800,35 eur od 14.06.2017 do 11.07.2017, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.759,33 eur od 12.07.2017 do 22.09.2017 a s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.677,29 eur od 23.09.2017 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 81,71 eur od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do posledného dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia, pričom plnením jedným zo žalovaných zaniká plnenie druhého žalovaného. Konanie o zaplatenie sumy 410,20 eur s príslušenstvom zastavil. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ 2/ vo výške 100%. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a doplnkov v čase účinnosti uzatvorenia tejto zmluvy, t. j. ku dňu 07.11.2013; § 144, § 145 ods.1, 2, § 262 ods.1,2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná dôvodne. Žalobca sa žalobou domáhal po čiastočnom späťvzati žaloby o sumu 410,20

eur sumy 4.104,06 eur s príslušným úrokom z omeškania na tom základe, že so žalovanými uzatvoril dňa 07.11.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovaným na základe ich žiadosti finančné prostriedky vo forme spotrebiteľského úveru vo výške 5.000 eur, ktoré sa žalovaní zaviazali vrátiť v mesačných splátkach vo výške 81,71 eur každý mesiac až do úplného zaplatenia, do 15.10.2020. Žalovaní mali celkom vrátiť sumu 6.881,50 eur, vrátane nákladov spojených s poskytnutím úveru. Vzhľadom k tomu, že žalovaní prestali uhrádzať splátky a uhradili len časť úveru, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť po predchádzajúcom upozornení, keď žalovaní meškali so splácaním úveru viac ako tri mesiace. Dlh vyčíslený žalobcom predstavoval sumu 4.104,06 eur pozostávajúci jednak z istiny, z úrokov za poskytnutý úver vo výške 9,90 % ročne, ide o úrok, ktorý je za poskytnutie finančných prostriedkov, teda ako odplata. Žalobca tvrdil, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti upravené v zákone č. 129/2010 Z. z., t. j. výšku splátky, počet splátok, výšku RPMN, priemernú RPMN, výšku úrokovej sadzby, splatnosť úveru, splatnosť jednotlivých mesačných splátok, všetky údaje sú v súlade s § 9 cit. zákona. Žalovaní v priebehu konania dlh aj uznali, ale vzhľadom na to, že splácajú aj ďalšie úvery, vkladajú na účet Prvej oddľžovacej spoločnosti sumu 240 eur, z ktorej si mesačne odpočítava Prvá oddľžovacia spoločnosť v prospech žalobcu sumu 41,02 eur a splácajú aj ďalšie úvery, nie sú schopní zaplatiť dlh jednorázovo, žiadali o povolenie splátok. Uvedené vyplýva aj z predloženého výpisu na účte žalovaných. Žalovaní uhrádzajú aj ďalšie úvery, preto žiadali súd o povolenie splátok aj naďalej vo výške 41,02 eur, prípadne aj 81,71 eur. Vyššiu splátku by neboli schopní uhradiť. Súd vykonal všetky dôkazy, na ktoré poukázal žalobca v žalobnom návrhu, pričom z obsahu žaloby, z pripojených listinných dôkazov v priebehu konania dospel k záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, preukázal listinnými dôkazmi, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platne uzavretá podľa z. č. 129/2010 Z. z., obsahuje všetky podstatné náležitosti upravujúce § 9 ods. 1,2 citovaného zákona. Neabsentuje ani jedna náležitosť tak, ako tvrdili žalovaní v odpore. Okrem toho zmluva obsahuje na prvej strane meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo oboch žalovaných. Súčasťou tejto zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník a tiež Amortizačná tabuľka, kde sú presne rozčlenené splátky, čo táto splátka, ktorú mali žalovaní uhrádzať vo výške 81,71 eur obsahuje, t. zn., čo je v nej zahrnuté. Skôr ako žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, žalovaní boli upozornení, že sú v omeškani so splácaním splátok a môže žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Žalovaní meškali so splácaním splátok viac ako tri mesiace, teda bola splnená podmienka § 565 Občianskeho zákona a mohol žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť tak, ako je uvedené v tomto oznámení zo dňa 15.03.2016, kedy splatnosť dlhu bola vyhlásená k 15.03.2016, kedy dlh predstavoval sumu 4.401,97 eur. Keďže žalovaní na svoje tvrdenia v odpore nepreukázali žiadne dôkazy a tieto ani neprodukovali, v priebehu konania uznali tento dlh, súd žalobe vyhovel po čiastočnom späťvzati a priznal žalobcovi sumu 4.104,06 eur po odpočítaní, resp. prihladnutí čiastočného späťvzatia vo výške 410,20 eur, ktoré žalovaní v priebehu konania zaplatili. Preukázateľne žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, z toho zaplatili poplatok za úver 100 eur, splátky uhradili len čiastočne vo výške 663,12 eur a neskôr uhradili splátky až do výšky 410,20 eur. Žalovaní uhrádzajú aktuálne mesačné splátky prostredníctvom Prvej oddľžovacej spoločnosti vo výške 41,02 eur, ktoré sumy sú pripisované na účet žalobcu. Žalovaní úver spotrebovali, preto ich povinnosťou je tento úver vrátiť s príslušným úrokom z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákona a nar. vlády č. 87/1995 Z. z.. Úrok z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, v danom prípade úrok z omeškania vo výške 9,90 % a 5,05 % ročne. Súd priznal žalobcovi aj úrok za poskytnutie úveru, t. j. odplatu za poskytnutie úveru v súlade s § 502 a § 503 ods.3 Obchodného zákona. Tento úrok, teda odplata za poskytnutie úveru, ide o úrok za to, že žalovaní mohli nakladať s finančnými prostriedkami žalobcu. Tento úrok je počas celého trvania zmluvného vzťahu rovnaký, ide o fixný úrok pre žalovaných. Žalobca zbral žalobu sčasti späť o sumu 410,20 eur s príslušenstvom v priebehu konania. Žalovaní 1/, 2/ súhlasili s čiastočným späťvzatím žaloby, preto súd akceptoval toto späťvzatie a konanie v zmysle citovaných zákonných ustanovení zastavil. Súd povolil žalovaným splácať tento dlh v mesačných splátkach tak, ako bolo uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda vo výške 81,71 eur z dôvodu, že úverová zmluva bola uzavretá v roku 2013 a žalovaní prestali uhrádzať splátky v roku 2016 pravidelne a včas a táto výška 41,02 eur je pomerne nízka vo vzťahu k zostávajúcemu dlhu. Súd prihliadol pri povolení splátok (§ 231 CSP) aj na pomery žalovaných, ktorí majú viac úverov, mesačne splácajú do Prvej oddľžovacej spoločnosti 240 eur a splácajú aj ďalšie úvery. Obidvaja sú starobní dôchodcovia s výškou dôchodku u žalovanej 1/ 314,30 eur a u žalovaného 2/ 722,50 eur. Z uvedeného okrem úverov splácajú aj nájom vo výške 200 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods.1,2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní 1/, 2/. Mali za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z

nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď danú úverovú zmluvu nevyhodnotil ako bezúročnú a bez poplatkov. Poukázali na ustanovenie § 9 ods. 2 písm. y), § 21 ods. 2, § 7 ods. 1 a ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy. Uviedli, že v zmysle Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z. z. za 2. štvrtrok 2013 platných pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. augusta 2013 do 15. novembra 2013 bola pre ostatné spotrebiteľské úvery vo výške od 1500 do 6500 eur vrátane pri zmluvnej splatnosti od 5 do 10 rokov priemerná ročná percentuálna miera nákladov 18,84 %. Podľa zmluvy je výška ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny štvrtrok v SR stanovená MF SR platná ku dňu podpisu tejto zmluvy 18,63% ročne. Podľa žalovaných z uvedeného vyplýva, že zmluva mala obsahovať údaj 18,84 %. Zmluva nemá obsahovať údaj o vážených priemeroch hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov, pričom uvedenie nesprávnej výšky priemernej RPMN 18,63 % má za následok absenciu údajov o priemernej RPMN, z uvedeného vyplýva, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaní mali tiež za to, že žalobca nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu, keďže nebola posúdená schopnosť žalovaných splácať úver. Žalovaní vzhľadom na uvedené navrhli, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v prvom a treťom bode výroku napadnutého rozhodnutia.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti v súlade s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Údaj o priemernej miere RPMN vyplýva zo Súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 zverejnených na stránke Ministerstva financií SR, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 11.11.2013, teda v lehote 15 kalendárnych dní odo dňa 31.10.2013 (ako deň zverejnenia priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný 3. kalendárny štvrtrok). Žalobca v zmluvách udáva údaj zodpovedajúci váženému priemeru hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov. Žalobca totiž poskytuje úvery na stavebné účely podľa zákona o stavebnom sporení, ktoré sa striktným dodržiavaním účelového použitia odlišujú od bežných spotrebiteľských úverov vstupujúcich do súhrnných informácií zverejňovaných Ministerstvom financií SR. Tieto spotrebiteľské úvery vykazujú obrovské rozdiely vo výške RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia ako je zrejmé aj z príslušných súhrnných informácií. Stavebné úvery poskytované žalobcom majú minimálne rozdiely v úrokových sadzbách ako aj RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. V záujme vhodnejšieho informovania klienta o priemernej hodnote RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zodpovedajúcej čo najviac charakteru stavebného úveru sa preto žalobca rozhodol používať vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorého výška je stabilnejšia a podľa žalobcu lepšie zodpovedá porovnaniu s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľňou. Žalobca mal za to, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol údaj o výške priemernej RPMN plne s súladom s ust. § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch. Priemerná miera RPMN v zmluve predstavuje čisto informatívny údaj, ktorý nijakým spôsobom neovplyvňuje skutočnú RPMN pri konkrétnom úvere žalovaných, a teda nijak neovplyvňuje ani práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Tento údaj slúži pre spotrebiteľa na to, aby si vedel porovnať výhodnosť jeho konkrétneho úveru voči priemeru. Zdôraznil, že keďže žalobca v danom prípade uviedol hodnotu váženého priemeru za všetky spotrebiteľské úvery, táto bola o 0,21 % nižšia ako keby uviedol priemernú mieru RPMN pre úvery so zodpovedajúcou výškou a splatnosťou. Ide tu skutočne o minimálny rozdiel, no vo všeobecnosti mal žalobca za to, že uvedenie vyššej hodnoty by bolo len v prospech žalobcu, ktorý by tak mohol vytvoriť dojem väčšej výhodnosti úveru, čo by bolo v neprospech spotrebiteľa a zo strany žalovaných by uvedenie vyššej hodnoty mohlo byť vnímané ako zavádzanie. Žalobca ďalej uviedol, že pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere na základe žiadosti žalovaných o spotrebiteľský úver na vybavenie domácnosti bez RŽP žalovaní konkretizovali ich príjmy a výdavky. Žalovaní výslovne uviedli, že čistý príjem žalovanej 1/ bol vo výške 290,20 eur a čistý príjem žalovaného 2/ bol vo výške 698,40 eur. Na preukázanie týchto tvrdení boli predložené rozhodnutia Sociálnej poisťovne. Žalovaní v žiadosti o spotrebiteľský úver súčasne výslovne konkretizovali aj svoje výdavky, do ktorých bola zarátaná aj budúca splátka spotrebiteľského úveru vo výške 81,75 eur. Výdavky žalovaných spolu s budúcou splátkou spotrebiteľského úveru boli vo výške 916,84 eur. Rozdiel všetkých príjmov a výdavkov tak tvorí sumu 72 eur. Žalovaným tak mesačne mala zostávať suma vo výške 72 eur na ich ďalšie nečakané výdavky. Žalobca súčasne ku dňu 30.10.2013 preveril spôsobilosť žalovaných splácať ich ďalšie záväzky z údajov v Spoločnom registri bankových informácií, pričom mal za overené, že žalovaní si v danom čase riadne plnili svoje záväzky voči veriteľom. Vzhľadom na uvedené mal

žalobca za to, že predmetná zmluva o úvere je plne v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch a spĺňa všetky ním predpísané náležitosti, pričom žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere s náležitou odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaných splatiť poskytnutý spotrebiteľský úver. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedli, že sa v plnom rozsahu pridriavajú podaného odvolania, pričom navrhli, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v prvom a treťom bode výroku napadnutého rozhodnutia.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem) v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Súd prvej inštancie posúdil žalobu žalobcu ako dôvodnú, keď mal za preukázané, že žalobca uniesol dôkazné bremeno, preukázal listinnými dôkazmi, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platne uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z. z., obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods.1, 2 uvedeného zákona, a teda neabsentuje ani jedna náležitosť tak, ako namietali žalovaní 1/, 2/. Žalobca splnil podmienky podľa § 565 Občianskeho zákonníka oznámením zo dňa 15.3.2016, a teda mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pričom splatnosť dlhu bola vyhlásená k 15.03.2016, kedy dlh predstavoval sumu 4 401,97 eur.

7. Odvolací súd považuje tento záver súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaných 1/, 2/ uvádza nasledovné:

8. Žalovaní 1/, 2/ vo svojom odvolaní namietajú nesprávne uvedenú výšku priemernej RPMN, keď podľa zverejnených údajov o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 platných pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. augusta 2013 do 15. novembra 2013 bola pre ostatné spotrebiteľské úvery vo výške od 1500 do 6500 eur vrátane pri zmluvnej splatnosti od 5 do 10 rokov priemerná ročná percentuálna miera nákladov 18,84 %, pričom podľa uzavretej spotrebiteľskej zmluvy so žalobcom zo dňa 11.11.2013 (ďalej len „predmetná spotrebiteľská zmluva“) je výška priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov 18,63% ročne.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov neprospech spotrebiteľa.

11. Podľa § 21 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

12 Údaj o priemernej RPMN je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver, ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu s ohľadom na jeho RPMN (ktorá musí byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako jej obligatórna náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch) je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Dodávateľ musí v zmysle citovaného § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o priemernej RPMN, ktorý je v zmysle citovaného ustanovenia zverejnený podľa § 21 ods. 2 uvedeného zákona.

13. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 11.11.2013, pričom údaje o priemernej RPMN za 3. štvrťrok 2013 boli zverejnené MF SR dňa 31.10.2013, tzn. menej ako 15 dní pred uzavretím predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Preto podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch je priemernou hodnotou RPMN, priemerná hodnota RPMN za 2. štvrťrok 2013. Vychádzajúc z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere za 2. štvrťrok 2013 bola priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch, aký bol uzatvorený predmetnou spotrebiteľskou zmluvou medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ 18,84%. Žalobca v predmetnej spotrebiteľskej zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 18,63%, čo by zodpovedalo údaju o váženom priemere priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov.

14. Hoci je zrejmé, že žalobca neuviedol výšku priemernej RPMN správne, pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch nepostačuje len samotné nesprávne uvedenie hodnoty RPMN, ale kumulatívne musí byť naplnená aj druhá podmienka a to tá, že RPMN musí byť uvedená v zmluve nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tu súd poznamenáva, že pri hodnotení toho, či je údaj o priemernej hodnote RPMN v neprospech spotrebiteľa platí opačný princíp ako pri hodnotení nesprávne uvedeného údaju o RPMN predmetného úveru. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia, ako v skutočnosti je (tzn., ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne "prepláti" viac, ako deklaruje dodávateľ v zmluve), nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia, ako v skutočnosti je (tzn. ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia, ako v skutočnosti).

15. V danom prípade tak žalobca uviedol v predmetnej spotrebiteľskej zmluve údaj o priemernej RPMN nižší, a teda takýto údaj podľa vyššie uvedeného nie je v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd preto dospel k záveru, že predmetný úver nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch a preto odvolacia námietka žalovaných 1/, 2/ nie je dôvodná.

16. Čo sa týka ďalšej námietky žalovaných o tom, že žalobca pri uzatváraní zmluvy dostatočne neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať úver, odvolací súd je toho názoru, že žalobca dostatočne preskúmal bonitu žalovaných pri uzatváraní predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, a preto je aj táto námietka žalovaných nedôvodná.

17. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súd prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovaným 1/, 2/ v plnom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).